

22 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Moraru Constantin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2018, în cauza penală în privința lui

Babii Jan xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 30.10.2015 - 09.11.2016;

Instanța de apel: 30.11.2016 - 18.04.2017;

13.12.2017 - 20.02.2018;

Instanța de recurs: 22.06.2017 - 20.02.2018;

27.03.2019 - 22.05.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 09 noiembrie 2016, Babii Jan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

La fel, s-a dispus absolvirea lui Babii Jan de pedeapsa stabilită cu aplicarea prevederilor Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Babii Jan la data de 08 septembrie 2015, aproximativ la orele 00:00, aflându-se în apropierea localului cazinoului electronic care aparține agentului economic SRL „PVG Grup”, situat pe str. xxxx, mun. Chișinău, unde se aflau mai multe persoane și observându-l pe Lupan Andrei, totodată considerând că acesta l-a acostat jignitor, s-a apropiat de ultimul inițiind un conflict. Tot atunci Babii Jan, continuând acțiunile sale, dându-și seama că se află în loc public și în prezența mai multor persoane, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, acționând intenționat cu obrăznicie deosebită, exprimându-se demonstrativ cu cuvinte obscene și încalcând grosolan ordinea publică, a încercat să aplice violența fizică asupra lui Lupan Artur, care opunând rezistență activă a curmat acțiunile ilegale ale acestuia. Ca urmare a acestor fapte, Babii Jan, observând că nu-i

poate cauza vătămări corporale lui Lupan Artur, a plecat în locuința sa aflată în apropiere și în scurt timp întorcându-se înapoi, având asupra sa un cuțit de bucătărie și o bătă din lemn. Continuând acțiunile sale infracționale și aflându-se în locul nominalizat, acționând prin intenție directă, dându-și seama de survenirea acestora, în vederea realizării scopului infracțional, continuând să se exprime cu cuvinte obscene și de amenințare cu moartea, conștientizând că se află în loc public și sunt prezente mai multe persoane prin apropiere, demonstrativ și intenționat, fără careva motiv întemeiat, cu cuțitul și bâta avută la el, a aplicat violență fizică asupra lui Lupan Artur, astfel traumatizându-l pe ultimul la umărul stâng. Imediat în conflict a intervenit prietenul ultimului, David Sergiu, care a încercat să curme acțiunile ilegale ale lui Babii Jan, la care acesta nu a reacționat și continuând acțiunile sale huliganice cu exprimarea cuvintelor obscene în adresa celor prezenți. În rezultatul acțiunilor violente comise către Babii Jan, părții vătămate Lupan Artur i-au fost cauzate excoriații la nivelul articulației umărului stâng, care potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 4492, din 10 septembrie 2015 și nr. 2281/D din 29 septembrie 2015 se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Babii Jan în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșită cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale și a sănătății.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia în partea dispunerii absolvirii inculpatului Babii Jan de pedeapsă penală în legătură cu intervenirea Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, rejudecarea cauzei penale conform ordinii stabilite pentru prima instanță și pronunțarea unei noi decizii, prin care lui Babii Jan, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului s-a invocat că prima instanță, numind lui Babii Jan o pedeapsă și absolvindu-l de executarea acesteia prin aplicarea legii cu privire la amnistie, în lipsa cererii în acest sens din partea ultimului a deschis calea către un precedent judiciar greșit (contrar prevederilor art. 2 alin. (4), art. 275 pct. 3 4) și art. 332 alin. (5) Cod procedură penală), pasibil a fi preluat/citat de către instanțele naționale de același nivel. O atare stare de lucruri nu ar putea realiza efectiv scopul preventiv al legii penale/pedepsei penale nici raportat la persoana inculpatului nici la persoana unor potențiali infractori. Sentința a fost adoptată în rezultatul admiterii unor erori de drept procesual și material.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2017, a fost admis apelul declarat, casată sentința în partea absolvirii pedepsei și pronunțată în

această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Babii Jan recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa cu închisoare pe termen de 5 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept în baza probelor apreciate prin prisma art. 95, 101 Cod de procedură penală, și just a ajuns la concluzia că Babii Jan a săvârșit infracțiunea incriminată, acțiunile acestuia fiind corect încadrate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, însă greșit și-a motivat soluția privind absolvirea acestuia de pedeapsa stabilită în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, în legătură cu intervenirea Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței RM.

În acest sens, instanța de apel a indicat că potrivit art. 332 alin. (5) Cod de procedură penală, în cazul prevăzut la art. 275 pct. 4), încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit.

La fel, s-a menționat că potrivit art. 2 alin. (2) al Legii privind amnistia nr. 210 din 29 iulie 2016, încetarea procesului penal conform alin. (1) are loc cu acordul scris al persoanei învinuite sau inculpat.

Astfel, instanța de apel a constatat că inculpatul Babii Jan s-a prezentat în ședința primei instanțe doar la data de 21 ianuarie 2016 (f.d. 139), iar ulterior în ședințele primei instanțe nu s-a prezentat și nu a solicitat prin cerere scrisă încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea actului de amnistie.

Totodată, instanța de apel a menționat că deși prima instanță a invocat drept motiv în aplicarea amnistiei faptul că inculpatul a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, acest fapt nu este un temei de încetare a procesului penal în legătură cu intervenirea actului de amnistie, dar este o posibilitate de reducere a pedepsei stabilite inculpatului.

Mai mult, instanța de apel a notat că Babii Jan prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 11 februarie 2014, a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, la închisoare pe un termen de doi ani patru luni, cu suspendarea executării pedepsei cu aplicarea unei perioade de probațiune de 1 an, motiv din care acesta cade sub interdicția prevăzută de art. 10 alin. (1) lit. g) al Legii privind amnistia menționate anterior, ce stipulează că: *„prevederile art. 1-9 legii nominalizate nu se aplică persoanei bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate care a fost condamnată anterior pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave, executând în tot sau în parte pedeapsa cu închisoare.”*

Totodată, instanța de apel a punctat că inculpatul prin atitudinea sa pe parcursul examinării cauzei în cadrul ședinței primei instanțe nu a dat dovadă de căință activă, deoarece nu s-a prezentat în ședințele de judecată, fiind anunțat în căutare, a urmărit tergiversarea intenționată a examinării cauzei respective.

Cu referire la stabilirea și individualizarea pedepsei inculpatului, instanța de apel a reținut prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78, 90 Cod penal și a indicat că a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție, de personalitatea inculpatului: anterior judecat dar antecedentul penal este stins, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, nu are persoane la întreținere, de comportamentul acestuia în viața socială, precum și cel de înainte, și după săvârșirea infracțiunii, și a considerat că corijarea și reeducarea inculpatului Babii Jan este posibilă doar cu izolarea de societate, aplicând pedeapsa cu închisoarea.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Croitor Alexei în numele inculpatului, care indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 11), 13) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia cu menținerea sentinței primei instanțe, invocând următoarele:

- instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;
- aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege sau anulată de un act de amnistie;
- a intervenit o lege mai favorabilă condamnatului;
- prima instanță corect a aplicat art. 2 din Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, și a stabilit că inculpatul întrunește condițiile stabilite de art. 1 și nu cade sub incidența art. 10 a legii nominalizate, infracțiunea a fost comisă până la 29.07.2016;
- decizia instanței de apel contravine practicii uniforme a CSJ și Recomandării CSJ nr. 97 din 09 februarie 2017, în care se stipulează că dacă inculpatul întrunește criteriile stabilite de art. 1 din Legea nr. 210 și nu cade sub incidența art. 10 a acestei legi, se va dispune încetarea procesului penal;
- reieșind din prevederile art. 57 Cod penal, pentru aplicarea amnistiei este suficient ca inculpații să întrunească cel puțin unul din criteriile ce stabilesc căința activă;
- căința activă a inculpatului se determină prin faptul că acesta a depus cerere privind examinarea cauzei în procedură simplificată conform art. 364¹ Cod de procedură penală;
- instanța a stabilit că partea vătămată nu are pretenții față de inculpat, l-a iertat și în ședință a solicitat ca inculpatul să fie eliberat de răspundere penală.

5.1. La recursul ordinar declarat, a depus referință procurorul care a pledat pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, menționând că instanța de apel la adoptarea soluției, a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal.

Subsidiar, cu privire la solicitarea recurentului de menținere a sentinței prin care i-au fost aplicate prevederile Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia, a notat că este nefondată, deoarece deși infracțiunea se include în lista articolelor care sunt pasibile aplicării legii menționate, inculpatul nu întrunește condițiile în care legea

menționată poate fi aplicată, or acesta pe parcursul examinării cauzei în prima instanță nu a dat dovadă de căință activă, neprezentându-se în ședințele de judecată, fiind anunțat în căutare, ce a cauzat tergiversarea intenționată a examinării cauzei penale nominalizate.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 07 noiembrie 2017, s-a admis recursul ordinar declarat de către avocatul Croitor Alexei în numele inculpatului, s-a casat total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2017, și s-a dispus rejudecării cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit a constatat că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

La faza judecării cauzei în prima instanță, precum și în instanța de apel de către inculpat nu a fost depusă o cerere scrisă privind aplicarea în privința sa a amnistiei în baza Legii nr. 210 din 29.07.2016, iar cauza în prima instanță s-a examinat preponderent în lipsa inculpatului, care a fost prezent doar în ședința de judecată din 21 ianuarie 2016, unde a depus cerere de examinare a cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, în care a mai indicat că-și recunoaște vinovăția și se căiește de cele comise, fără a fi depusă de către acesta și o cerere privind încetarea procesului penal în privința sa în legătură cu intervenirea actului de amnistie, însă contrar acestui fapt prin sentința primei instanțe în privința lui Babii Jan a fost aplicată amnistia la solicitarea avocatului inculpatului.

Ulterior, în ședința de judecată a instanței de apel, fiind examinată cererea de apel depusă de procuror, inculpatul fiind audiat a declarat că: *„Susține hotărârea judecătorească. Învinuirea îi este clară, vina o recunoaște. Posibil că nu a înaintat o cerere cu privire la aplicarea actului de amnistie”*.

Prin decizia sa, instanța de apel a admis apelul declarat de procuror, a casat sentința primei instanțe și a adoptat o nouă hotărâre de condamnare a inculpatului în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, cu excluderea aplicării amnistiei, fiind motivat de instanța de apel că din materialele cauzei rezultă că acesta nu îndeplinește cerințele prevăzute de Legea nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia, și anume inculpatul nu și-a manifestat în scris acordul privind încetarea procesului penal în privința sa în temeiul acestei legi, iar solicitarea privind examinarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, nu este motiv de încetare a procesului penal, deși Colegiul penal lărgit a reținut că acest fapt constituie contribuirea activă a inculpatului la descoperirea infracțiunii, ceea ce prin prisma art. 57 Cod penal, reprezintă un criteriu al căinței active.

La fel, s-a menționat că instanța de apel a reținut pripit concluzia că în privința inculpatului este incidentă interdicția de aplicare a Legii nr. 210 din 29 iulie 2016, stipulată în art. 10 lit. g) precum că prevederile acestei legi nu se aplică persoanei bănuite, învinuite, condamnate care a fost condamnată anterior pentru săvârșirea cu

intenție a unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave, executând în tot sau în parte pedeapsa cu închisoare, menționând în acest sens că Babii Jan anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 11 februarie 2014 în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, la închisoare pe un termen de 2 ani 4 luni, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an, fără a se lua în considerare de instanța de apel că sub incidența acestei interdicții specificate în art. 10 lit. f) al Legii nr. 210, nu cad personale care au fost anterior condamnate pentru infracțiunile indicate în art. 10 lit. g), dar nu au executat pedeapsa cu închisoarea sau antecedentele penale sunt stinse, or la speță, se atestă că inculpatul prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 11 februarie 2014, a fost condamnat la pedeapsa cu închisoarea, executarea căreia a fost suspendată condiționat pe termen de probă de 1 an, fapt ce determină că ultimul anterior nu a executat pedeapsa cu închisoarea.

Totodată, s-a reținut că deși Babii Jan, fiind audiat în instanța de apel, a declarat că: *„Susține hotărârea judecătii. Învinuirea îi este clară, vina o recunoaște. Posibil că nu a înaintat o cerere cu privire la aplicarea actului de amnistie”*, de către instanța de apel nu a fost elucidat pe deplin prezența sau lipsa acordului inculpatului privind aplicarea actului de amnistie, or s-a notat că după depunerea cererii de recurs, Babii Jan cu avocatul său au depus o cerere în formă scrisă, prin care își manifestă acordul scris la aplicarea Legii nr. 210.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit a indicat că instanța de apel la adoptarea soluției în cauză a omis să verifice prin prisma prevederilor legale și practicii judiciare relevante, dacă inculpatul întrunește sau nu condițiile necesare pentru ca în privința lui să fie aplicate prevederile Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia, din care motive decizia atacată a fost casată și dispusă rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2018, s-a respins apelul declarat de către procuror ca nefondat, cu menținerea sentinței instanței de fond fără modificări.

7.1. Colegiul, audiind participanții la proces, examinând materialele cauzei penale, a considerat necesar de a respinge apelul procurorului ca fiind nefondat cu menținerea fără modificări a sentinței instanței de fond, din următoarele considerente.

Instanța de apel a considerat că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Cercetarea judecătorească s-a efectuat în procedură simplificată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Sentința primei instanțe a fost contestată numai în partea absolvirii lui Babii Jan de pedeapsa stabilită în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, în legătură cu intervenirea Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, iar ce ține de încadrarea juridică și vinovăție, sentința nu a fost atacată.

Babii Jan a recunoscut integral vina și a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, se căiește sincer de cele comise, iar un oarecare prejudiciu în speță nu a fost cauzat, fapt confirmat în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe de către partea vătămată, precum și prin cererea depusă de către Lupan Artur că nu are pretenții față de inculpat și că cu acesta s-au împăcat, astfel repararea unui prejudiciu inexistent este irațional.

Colegiul a menționat că la faza judecării cauzei în primă instanță precum și în instanța de apel de către inculpat nu a fost depusă o cerere scrisă privind aplicarea în privința sa a amnistiei în baza Legii nr. 210 din 29.07.2016, iar cauza în primă instanță s-a examinat preponderent în lipsa inculpatului, care a fost prezent doar în ședința de judecată din 21 ianuarie 2016, unde a depus cerere de examinare a cauzei în procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, în care a mai indicat că-și recunoaște vinovăția și se căiește de cele comise, fără a fi depusă de către acesta o cerere privind încetarea procesului penal în privința sa în legătură cu intervenirea actului de amnistie, însă contrar acestui fapt prin sentința primei instanțe, în privința inculpatului a fost aplicată amnistia la solicitarea avocatului acestuia.

Astfel s-a concluzionat că, contrar argumentelor apelantului, solicitarea inculpatului privind examinarea cauzei în procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, constituie contribuirea activă a inculpatului la descoperirea infracțiunii, ceea ce prin prisma art. 57 Cod penal, reprezintă un criteriu al căinței active.

Mai mult ca atât, la 03 noiembrie 2017, avocatul Croitor Alexei cu inculpatul au depus o cerere prin care au solicitat aplicarea în privința lui Babii Jan a amnistiei în baza Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Infracțiunea săvârșită de Babii Jan, potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal, se clasifică ca gravă, iar acesta recunoscând vinovăția, a contribuit activ la descoperirea acesteia, or din conținutul art. 57 Cod penal, trebuie de înțeles că liberarea de răspundere penală, în legătură cu căința activă, este posibilă numai în cazul în care sunt întrunite următoarele criterii: persoana s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau a reparat în alt mod prejudiciul pricinuit prin infracțiune.

Astfel, reieșind din textul legii precitat, s-a conchis că, pentru aplicarea amnistiei față de persoanele inculpate, este suficient să fie întrunite cel puțin unul din criteriile enumerate supra. Judecarea cauzei penale la solicitarea inculpatului în procedură simplificată reglementată de art. 364¹ Cod de procedură penală, sau în cazul recunoașterii integrale a vinovăției se consideră contribuirea activă la descoperirea infracțiunii.

S-a notat că, în cazul în care nu s-a cauzat vre-un prejudiciu, instanța poate aplica prevederile art. 2 din Legea nr. 210, numai dacă inculpatul a manifestat căință activă prin autodenunțare sau prin contribuirea activă la descoperirea infracțiunii (care include judecarea cauzei penale în procedura prescrisă de art. 364¹ Cod de procedură penală).

Babii Jan anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 11 februarie 2014, în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, la 2 ani 4 luni închisoare, cu suspendarea executării pedepsei și stabilirea perioadei de probațiune de 1 an, antecedentul penal fiind stins.

În asemenea circumstanțe inculpatul nu cade sub incidența art. 10 lit. g) din Legea nr. 2010 din 29 iulie 2016, care restricționează aplicarea amnistiei față de persoane bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate care a fost condamnată anterior pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că prima instanță corect a constatat relevant la caz absolvirea lui Babii Jan de pedeapsa stabilită în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, în legătură cu Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia. În acest context, argumentele expuse în apelul acuzatorului de stat le-a considerat nefondate, care nu corespund realității, fiind combătute în totalitate prin conținutul sentinței atacate, în care instanța de fond și-a argumentat pe deplin poziția adoptată.

8. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, recurs ordinar declară procurorul, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului indică că instanța de apel, verificând cauza sub aspectul întrunirii inculpatului a exigențelor actului de amnistie urma să aprecieze just, dacă acesta poate fi aplicat ținându-se cont nu numai de sancțiunea normei penale imputate inculpatului dar și de toate prevederile ce reglementează pedeapsa penală, individualizarea acesteia, precum și alte criterii ce țin de tratamentul juridic penal.

Constatarea eronată de către instanța de apel privind oportunitatea aplicării față de inculpat a actului de amnistie, nu pot substitui acel fapt că Babii Jan, în instanța de fond a manifestat un comportament obraznic, astfel s-a prezentat doar la o ședință de judecată, în consecință a fost anunțat în căutare. În astfel de circumstanțe se constată

faptul că inculpatul a manifestat de la bun început o indiferență totală față de consecințele survenite și evident că în astfel de împrejurări, nu se va atinge scopul pedepsei penale, iar din comportamentul inculpatului nu se poate concluziona că acesta a conștientizat caracterul acțiunilor sale.

Astfel, acuzarea consideră că instanța de apel, neîntemeiat a respins apelul procurorului menținând sentința instanței de fond fără modificări, pronunțând o decizie care este contrară Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia ca vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care recursul este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.*

Din textul recursului declarat, se constată că recurentul invocă drept temei art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, însă, Colegiul consideră că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, nefiind de acord doar cu aplicarea în privința lui Babii Jan a Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia, din care motiv va fi supusă verificării hotărârea judecătorească contestată doar sub acest aspect.

Cercetând materialele cauzei Colegiul consideră că instanța de apel corect a menținut sentința instanței de fond potrivit căreia Babii Jan a fost absolvit de pedeapsa stabilită pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal în baza Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia, în acest sens indicând următoarele.

La 29 iulie 2016 a fost adoptată Legea nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova. Potrivit art. 2 din Legea nr. 210, *în cazul în care persoana, în privința căreia se judecă cauza penală, întrunește condițiile stabilite de art. 1 și nu cade sub incidența art. 10, este posibilă de a i se aplica actul amnistiei, dacă infracțiunea a fost comisă până la data de 29 iulie 2016, pentru care Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul penal aprobat*

prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961, prevede, în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoarea, pe un termen de 7 ani.

Din actele cauzei deferite judecării, se constată că Babii Jan a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal la 08 septembrie 2015, și potrivit sancțiunii se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani. Respectiv, circumstanțele de fapt ale cauzei deferite judecării, se încadrează în prescripțiile generale ale Legii nr. 210 privind amnistia, care are ca efect înlăturarea răspunderii penale pentru fapta infracțională comisă.

Procedura de aplicare a actului amnistiei față de inculpat este reglementată de art. 2 din Legea nr. 210, unde se stipulează expres că procesul penal încetează la faza de judecare a cauzei, care include toate instanțele ordinare de judecată, adică atât prima instanță, cât și instanța de apel și cea de recurs ordinar, dacă sunt întrunite condițiile expres indicate de această lege.

Totodată, în acest punct de analiză se evidențiază că, înainte de a aplica actul amnistiei, instanța urmează să determine, dacă inculpatul a manifestat căința activă față de fapta infracțională comisă. Alin. (2) al art. 1 din Legea nr. 210 susține că căința activă a persoanei se determină, în conformitate cu criteriile stabilite de art. 57 Cod penal.

Din conținutul art. 57 Cod penal, trebuie de înțeles că liberarea de răspundere penală, în legătură cu căința activă, este posibilă numai în cazul în care sunt întrunite următoarele criterii: persoana s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau a reparat în alt mod prejudiciul pricinuit de infracțiune. Reieșind din textul legii precitat, se conchide că, pentru aplicarea amnistiei față de inculpat, este suficient să fie întrunite cel puțin unul dintre criteriile enumerate supra. Tot aici, este importantă remarca că, căința activă manifestată prin contribuire activă la descoperirea infracțiunii include: judecarea cauzei penale în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ sau în baza art. 509 Cod de procedură penală, sau recunoașterea integrală a vinovăției.

Raportând la caz cele consemnate supra, Colegiul atestă că inculpatul din start a depus cerere privind examinarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, menționând că vina o recunoaște total. Ulterior, în cadrul examinării cauzei în instanța de apel, inculpatul a declarat că vina o recunoaște total și se căiește de cele comise, la materialele cauzei fiind prezentă și cererea prin care acesta a solicitat aplicarea în privința sa a Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia.

Reieșind din cele expuse, Colegiul consideră că în privința lui Babii Jan corect a fost aplicat actul amnistiei dat fiind că în cadrul examinării cauzei, a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele săvârșite, partea vătămată careva pretenții materiale față de el nu are, respectiv raționamentele consemnate conturează opinia Colegiul penal că

recursul ordinar declarat de către procuror urmează a fi respins, ca fiind vădit neîntemeiat.

Colegiul atestă corectitudinea concluziei instanței de apel, care a examinat prezenta cauză penală fără careva abateri de la normele de procedură și în hotărârea adoptată a realizat o justă interpretare și aplicare a normelor de procedură penală, decizia adoptată fiind întemeiată și riguros argumentată, motivarea soluției fiind bazată pe probele administrate în cadrul procesului penal și verificate în ședința de judecată a instanței de apel.

Concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt juste iar criticile recurentului nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel, care a respectat exigențele prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală și a judecat conform legii cauza penală în privința lui Babii Jna, în fapt și în drept, ceea ce impune incontestabil concluzia de inadmisibilitatea recursului ordinar ca vădit neîntemeiat, cu menținerea deciziei instanței de apel.

10. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Moraru Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2018, în cauza penală în privința lui *Babii Jan*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 19 iunie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun